

KDO OPRAVDU VYNALEZL MINISUKNĚŠ?

Pondělí, 23 leden 2012

Před lety jsem seděla v kanceláři s kolegyní Lenkou, původně z Brna, která mi vyprávěla historku o tom, kdo první v Evropě oblékl minisukni. Lenka byla o dost starší než já, talentovaný ročník, a celou pubertu prožila ve válce.

Měla o pět let starší sestru Věru, ke konci války již dospělou, která měla před svatbou. Během války byly všechny existovaly předválečné lístky na potraviny, na hygienické potřeby, obuv, ošacení i látky. Holky se ale chtěly parádit a tak se měly staré šaty, pletené věci se páraly a pletly se z nich nové výrobky a staré zimníky se obracely rubovou, neopotřebenou stranou navrch. Móda byla ovlivněna bídou 2. světové války. Nosily se tvrdé kabáty, úzké sukně s lady délkou, šaty s krátkými rukávy, halenky s límečky, ručníky, pletené rozepínací svetříky, boty na klínku a šikmo posazené barety. Krátká mikáda a rudě nalíčené rty ve tvaru srdce byly stále módní, časem se ale vlasy začaly prodlužovat a natáčet na papírky, nosily se kohouty a místo cigarety v dlouhé pišce držely ženy v rukou jehlice a háčky. Vzácností byly hedvábné punočky se šem, které si ženy chránily jako oko v hlavě a v létě místo nich si na opálená lýtka malovaly tužkou punočky. První nylonky sem pravděpodobně přivezly s americkou armádou. A v té době materiální nouze, se mamince obou holek podařilo na černém trhu sehnat světle zelený hedvábný krepdešín. Právě hedvábné to nebylo, jenom válečná náhranka a ani ho nebylo moc, jen tak na jedno šaty. Lenka na látku uplatila nárok, protože v té době byla samá ruka, samá noha a ze všeho vyrostla a moc toužila po nových šatech - místo toho, aby měla jenom šaty zděděné po starší sestře. Ale máma podle ní rozhodla nespravedlivě, protože prohlásila, že Lenka a kde by sháněla benzin na její a stejné světle zelené barvě bude lépe slušet Věře, která je - na rozdíl od ní - blondýnka. Látka byla světlá a šedivá, šaty ušity a Věře moc slušely. A tešely už jenom na vhodnou příležitost, a bude přikně poasí a Věra se v nich bude moci předvést ve městě poasí se dostavilo v květnu. Věra si navlékla za obdivu celé rodiny i potencionálního ženicha nové šaty a vyrazila se snoubencem na procházku parkem, a nahoru na Šarounpíberk. Jak se to tak někdy v máji stává, najednou se přihnala bouřka, nad Šarounpíberkem se křátovaly blesky, hrom jim burácel nad hlavou a z tážký se na ně spustily deště. Nebylo kam se schovat, za chvíli byli oba zmáčení. Ale promáčení nebyli jen také hedvábný krepdešín, který se začal pšobním vody srážet. Sukně se zdrcla nad kolena a pokračovala výš a výš, a perleťové knoflíky nevydržely nápor srážející se látky a začaly stálet do všech. Aby polonahá Věra na sobě neměla jenom kabát z ostudy, skoromanáel přehodil svoje sako a úprkem hnali s kopce a dom. Šaty i po vysušení ztratily svoji odívací funkci pro lidi normálního vzrůstu a tak i pro Lenku pozbyly atraktivnosti. Nakonec byla ráda, že je nedostala ona. Takle přehoda se odehrála v květnu 1944 a přitom Wikipedie minisukni vynalezla kostýmní výtvarnice Mary Quant až v roce 1965!!! Prvenství v nošení minisukni nám tedy bylo světem jasně ukradeno, stejně jako mnohá jiná prvenství u vynálezů Jára Cimrmana.

DEERES